

BUBIN JA HELMIN MAAGISET TAIKASULAT

Tarina sinnikkyuden ja harjoittelun edistämiseksi.

kuvatuki tekstin jälkeen.

”Kas näin, ensin asetetaan tukijalka tiukasti viereen, sitten katse palloon ja PAM!”

Pallo singahti maalin vasempaan yläkulmaan sellaisella vauhdilla ja voimalla, että pienten Huuhkajien ja Helmareiden silmät eivät meinanneet pysyä perässä.

Valmentajavelho Timo Varpunen teki jälleen taikojaan. Kärkipotku, kierrepotku, kuperkeikka, kärrynpyörä ja niin edelleen. Varpunen hallitsi kaikki maailman taidot, joista pienet linnunpoikaset osasivat vasta haaveilla. Hänen pyrstönsä oli kasvanut vuosien varrella ja kovalla harjoittelulla täyteen toinen toistaan värikkäämpiä sulkia. Ne olivat maagisia taikasulkia. **KUVA 1.**

Bubi asetti pallon maahan ja asettui ottamaan vauhtia. ”Tukijalka pallon viereen...ja PAM!”, hän huudahti. **KUVAT 2 ja 3.**

”Sattuiko sinua Bubi?”, Helmi riensi kysymään huolestuneena.

Bubi hieroi pyrstöään harmistuneen näköisenä. Pallo ei ollut liikahtanut millimetriäkään. Hän oli potkaissut pallosta ohi ja lentänyt suoraan pyrstölleen. **KUVA 4.**

”Voihan tuhannen tulimmaista!”, Bubi vaikeroi. ”Opinko minä koskaan potkaisemaan palloa?”

”Kuulehan Bubi”, valmentajavelho Varpunen lohdutti. ”Sinä yritit potkaista palloa vasta ensimmäisen kerran, joten älä huoli. Jos vain jaksat harjoitella sinnikkäästi, niin joku aamu sinullekin on kasvanut ensimmäinen maaginen taikasulka! Katsohan Helmiä. Pallo liikkuu jo hienosti eteenpäin! Uusien taitojen oppiminen vaatii kärsivällisyyttä.” **KUVA 5.**

Helmi sai kuin saikin jo pallon liikkumaan. Hän oli harjoitellut viimeisen viikon ajan ahkerasti koulun välitunneilla, ja iltaisin olohuoneessa. Kerran pallo oli kolahtanut nojatuolin jalkaan niin voimakkaasti, että äidin iltateet läikkyivät isän syliin.

Kesäloman alkuun oli enää kolme viikkoa. Sen jälkeen pienet Huuhkajat ja Helmarit olivat lähdössä kovasti odotetulle turnausmatkalle!

”Kuulkaahan lapset! Jos jokainen teistä onnistuu kasvattamaan ensimmäisen ja ihkaoikean maagisen taikasulan kesäloman alkuun mennessä, niin turnausmatkalla me menemme yhdessä huvipuistoon!”, valmentajavelho Varpunen lupasi.

Ja niin pienet Huuhkajat ja Helmarit jatkoivat uusien taitojen harjoittelua. Milloin potkien, milloin pomppien ja milloin siivillä heittäen. Pian heidän pyrstönsä säihkyivät jo täydessä väriloistossaan, täynnä maagisia taikasulkia. Ja liikkuminen kentällä sujui kuin tanssi. **KUVA 6.**

**KAIKKI..
PELISSÄ**

KUVA 1.

KUVA 3.

KUVA 5.

